

Jesienna nuta

Wiewiórka schowała się do dziupli. Jeż śpi w norze. Żółty motyl przycupnął pod splekaną korą drzewa. A wiatr?

Jesienny wiatr nie ma się gdzie podziać. Nadleciał na pole: pusto tam, szaro. Tylko osty nastroszone kiwają się na długich łodygach. Ale zupełnie nie są rade wiatrowi.

- Idź sobie!- powiadają.

- Szarpiesz nami, jeszcze łodygi połamiesz.

Poleciał na wieś. W jakimś domu były otwarte drzwi; wpadł przez nie do sieni.

Dopieroż się krzyk podniósł:

- Zamykajcie drzwi, prędko! Kto widział, żeby wietrzysko wpuszczać do domu!

Drzwi już zamknięte. Szarpie nimi wiatr, łomocze, ale daremnie.

Pognał do lasu. Ale ledwie wpadł między drzewa, wszystkie ptaki pochowały się, wystraszone wichrowymi świstami.

- Gdzie pójde teraz? - przycichł trochę. - Nikt mnie nie chce.

Taka to wichrowa dola...

Za lasem droga. Więc wyleciał na nią, na tę pustą, daleką drogę mazowiecką, przy której rosną wierzby.

- Wicherze - pyta jedna wierzba bardzo stara - gdzie się tak spieszysz?

- Gdzie mam się spieszyć? - wiatr na to. - Nie mam domu. Po lasach się błąkam, po polach...

- Ja też nie mam domu - zaskrzypiała wierzba - przy drodze stoję. Może byśmy coś zrobili, żeby i mnie, i tobie było weselej. Co ty umiesz?

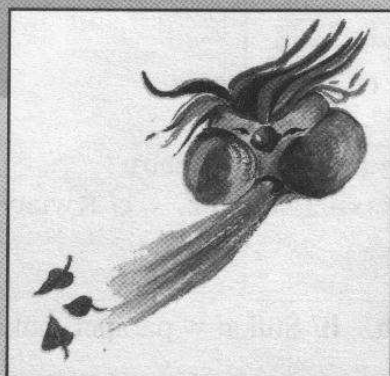
Więc wiatr pokazał, co umie. Najpierw zaszumił. Potem zaświstał. Jeszcze później jęczał przez długą chwilę. W końcu zahuczał.

- To umiem - powiada - ale do czego to komu potrzebne? Nie wiem.

Stara wierzba wiedziała.

- Jakże do czego? Będziemy muzykować razem. No, zaczynaj jeszcze raz. Wiatr szumi, świszcz, huczy, jęczy, a stara wierzba skrzypi mu do wtóru. To ci dopiero muzyka! Słysząc ją daleko: na polu i we wsi. Czasem świerszcz zza komina dołącza do niej swój cichutki, miły głos, czasem dołącza się deszcz: bębni w dach, dzwoni w szyby.

I tak sobie grają razem, każdy - jak umie: na jesienną nutę.

Mira Jaworzakowa

Jesienna nuta

Podkreśl właściwą odpowiedź.

1. Gdzie pochowały się zwierzęta?
a/ Do gniazda, pod dach i do nory. b/ Do dziupli, do nory i pod korę drzewa.
c/ Pod krzew, do dziupli i pod schody.
2. Kogo spotkał wiatr na polu?
a/ Osty. b/ Pokrzywy. c/ Stracha na wróble.
3. Czego obawiały się osty?
a/ Tego, że wiatr połamie im łodygi. b/ Tego, że wiatr je poprzewraca.
c/ Tego, że wiatr je potarga.
4. Dokąd odleciał wiatr z pola?
a/ Do miasteczka. b/ Nad rzekę. c/ Na wieś.
5. Dlaczego wiatr źle poczuł się w lesie?
a/ Ponieważ było tam ciemno. b/ Ponieważ pochowały się przed nim wszystkie ptaki.
c/ Ponieważ spotkał tam wilki.
6. Droga była:
a/ Pusta, daleka, mazowiecka. b/ Gwarna, szeroka, daleka.
c/ Pusta, szeroka, daleka.
7. Jakie drzewa rosły przy drodze?
a/ Grusze. b/ Topole. c/ Wierzby.
8. Czego wiatr nie robił?
a/ Gwizdał, dzwonił, b/ Szumiał, jęczał. c/ Świstał, huczał.
9. Co zaproponowała wiatrowi wierzba?
a/ Wspólne śpiewanie. b/ Wspólne muzykowanie. c/ Wspólne granie
10. Muzyką wierzby było:
a/ Skrzypienie. b/ Szumienie. c/ Trzeszczenie.
11. Kto dołączał się do muzykowania wierzby i wiatru?
a/ Ptaki i inne zwierzęta. b/ Świerszcz i deszcz. c/ Kwiaty polne.
12. Co robił deszcz?
a/ Bębnił w szyby, dzwonił w dach. b/ Stukał w parapet, pukał w próg.
c/ Bębnił w dach, dzwonił w szyby.